

Η γιορτή της Μαίας*

Σοφία Φωτίου - Σούρμπη, Μαία, Καθηγήτρια Εφαρμογών, Προϊσταμένη του Τμήμα -
τος Μαιευτικής του ΤΕΙ Αθήνας.

* Από την ομιλία – χαιρετισμό στη γιορτή της "Παγκόσμιας Ημέρας της Μαίας", την Κυριακή 5 Μαΐου 1996, στο "Σπυροπούλειο" Πνευματικό Κέντρο του Νέου Ψυχικού.

Κυριακή 5 του Μάη 1996, ζεστή ανοιξιάτικη μέρα, ζεστό και το περιβάλλον στο "Σπυροπούλειο" Πνευματικό Κέντρο του Νέου Ψυχικού, που είχε ντυθεί στα καλά του, για να υποδεχθεί τις μαίες και να γιορτάσουν μαζί την "Παγκόσμια Ημέρα της Μαίας". Η μουσική του Μπαχ και του Μπετόβεν (στο πιάνο παιδιά πολυτέκνων) γέμιζε την ατμόσφαιρα, δημιουργώντας μια ψυχική ανάταση.

Μικρή η προσέλευση των μαιών – όπως συνήθως – όμως μεγάλες παρουσίες. Μαίες καταξιωμένες, που τους οφείλει πολλά ο κλάδος μας. Μαίες, που πραγματικά αγωνίστηκαν για την καταξίωση της μαίας. Σέβομαι την επιθυμία τους να μην αναφερθούν τα ονόματά τους, γι' αυτό περιορίζομαι σ' ένα απλό αλλά εγκάρδιο και θερμό "ευχαριστώ" από όλους εμάς που είμασταν εκεί, αλλά και εκ μέρους πολλών μαιών που δεν μπόρεσαν – παρά την επιθυμία τους – να βρεθούν σ' αυτή την τόσο όμορφη γιορτή.

Κρίμα, που δεν τα κατάφεραν, γιατί πραγματικά έχασαν. Έχασαν την ευκαιρία να ακούσουν την τόσο ζεστή ομιλία του φωτισμένου πρωτοπρεσβύτερου της Αγίας Φιλοθέης, αιδεσιμότατου κ. Δημητρίου Τζέρπου – ελπίζω να δημοσιευθεί στο "ΕΛΕΥΘΩ".

Έχασαν την όμορφη αναδρομή, σχετική με το επάγγελμα της μαίας, της κ. Τσιτσιλώνη. Έχασαν την καταπληκτική πρόταση – πρόκληση του κ. Καρπάθιου για επαναπροσδιορισμό του ρόλου της μαίας, που θα ανταποκρίνεται στα καινούργια δεδομένα της εποχής μας.

Η μεγαλύτερη, όμως, απώλεια ήταν η σύντομη αλλά τόσο περιεκτική ομιλία της προέδρου του "Συλλόγου Πολυτέκνων" Καλύμνου κ. Ψαρομπά. Με απλά αλλά γεμάτα αγάπη λόγια περιέγραψε, πώς η ίδια βίωσε τη συμπαράσταση της μαίας κατά τους τοκετούς της και – πιστέψτε με – ήταν πολύ συγκινητικό.

Ήταν μια ζωντανή μαρτυρία ότι υπάρχουν μαίες, που τιμούν το επάγγελμα. Υπάρχουν μαίες, που κάνουν περήφανες όλες εμάς, που ασχοληθήκαμε με την εκπαίδευσή τους, αλλά και εκείνες, που προσπάθησαν και προσπαθούν για την εξύψωση του μαιευτικού επαγγέλματος. Θαυμάσια η ιδέα της οργανωτικής επιτροπής να συνεορτάσουν την ημέρα της "Μαίας" και της "Μητέρας". Ακόμη πιά θαυμάσιο να τιμήσουν τις πολύτεκνες μητέρες της Καλύμνου.

Συγχαρητήρια για την τόσο όμορφη γιορτή, τη ζεστή ατμόσφαιρα, τα πλούσια και γευστικότερα εδέσματα, αλλά κυρίως συγχαρητήρια για τον αγώνα που κάνουν, όχι

μόνο για να διατηρήσουν, αλλά και να εξυψώσουν τη μαία και να την τοποθετήσουν εκεί που πρέπει.

Τελειώνω με την ελπίδα για ενεργό συμμετοχή σας στα όργανα του κλάδου μας. Προτάσεις σας για βελτίωση του επαγγέλματός μας δεκτές προς συζήτηση και προώθηση.

Με φιλικούς συναδελφικούς χαιρετισμούς
Σοφία Φωτίου

Δημήτριος Β. Τζέρπος, Πρωτοπρεσβύτερος του Ιερού Ναού της Αγίας Φιλοθέης.

(Από την ομιλία – χαιρετισμό στη γιορτή της "Παγκόσμιας Ημέρας της Μαίας" – 5 Μαΐου 1996)

Θεωρώ, ως εξαιρετική προς το πρόσωπό μου τιμή, το γεγονός ότι βρίσκομαι σήμερα ανάμεσά σας και μου δίδεται η δυνατότητα να σας απευθύνω, ως ορθόδοξος χριστιανός ιερέας, ένα σύντομο χαιρετισμό, με την ευκαιρία του φετινού εορτασμού της "Παγκόσμιας Ημέρας της Μαίας". Γι' αυτό και εκφράζω, καταρχήν, θερμές ευχαριστίες προς την ερίτιμο Πρόεδρο του "Συλλόγου Επιστημόνων Μαιών/Μαιευτών Αθηνών" κ. Ελένη Σαμαριτάκη, όχι βέβαια μόνο γι' αυτή την τόσο τιμητική πρόσκληση, που μου απηύθυνε, αλλά και γιατί η μέχρι τώρα πολύχρονη συνεργασία μας με έκανε να εκτιμήσω ιδιαίτερα το έργο, το οποίο επιτελείτε όλοι εσείς όσοι ενασκειέτε την τέχνη και την επιστήμη της Μαιευτικής, που δεν είναι απλώς ένα επάγγελμα, αλλά ένα λειτούργημα και μια διακονία ύψιστης κοινωνικής και πνευματικής αξίας.

Εάν δεν ήταν έτσι, δεν θα εντυπωσίαζε τόσο τον μεγαλύτερο φιλόσοφο των αιώνων, τον Σωκράτη, η τέχνη της μαίας μητέρας του, Φαιναρέτης, ώστε να εμπνευστεί απ' αυτήν την περίφημη μαιευτική μέθοδο με την οποία προσπαθεί, στους γνωστούς φιλοσοφικούς διαλόγους του, να διερευνήσει την αλήθεια των όντων. Η οποία, τελικά, δεν μπορεί να συλληφθεί από την ανθρώπινη σκέψη, όσο περίτεχνη κι αν είναι αυτή, αλλ' είναι θεία αποκάλυψη, που μάς λέγει ότι η ζωή του ανθρώπου είναι δημιούργημα του Θεού και δώρο της αγάπης του σε μάς.

Κατ' ανάλογο τρόπο και η ιατρική μαιευτική, ως τέχνη και επιστήμη, που έχει ως σκοπό να βοηθά την μητέρα στο να φέρνει στον κόσμο – όσο γίνεται πιό φυσικά και ανώδυνα την καινούργια ζωή – είναι δυνατόν, χωρίς Θεό, να απομακρυνθεί από τον αρχικό της σκοπό και να εκτραπεί σε δρόμους επικίνδυνους για τον άνθρωπο και δαιμονιώδεις. Αυτό, τουλάχιστον, προκύπτει από την πρώτη σχετική μαρτυρία της Αγίας Γραφής, όπου η μαία και το έργο της τίθενται κάτω από την προστασία και την καθοδήγηση του ίδιου του Θεού.

Πρόκειται για την τόσο ωραία και εντυπωσιακή εκείνη διήγηση της Παλαιάς Διαθήκης, τότε, που ο Φαραώ της Αιγύπτου, προκειμένου να εξαλείψει το γένος των Εβραίων, διέταξε τις μαίες να φονεύουν όλα τα νεογέννητα αρσενικά. "**Και εφοβήθησαν – λέγει η Παλαιά Διαθήκη – αι μαίαι τον Θεόν, και ουκ εποίησαν καθότι συνέταξεν αυτός ο βασιλεύς της Αιγύπτου και εξωγόνουν τα άρσενα**" (Έξοδος 1, 17). Αψήφησαν, δηλαδή, οι μαίες αυτές την εντολή του κοσμικού άρχοντα, και με φρόνημα ηρωϊκό, που μόνο η πίστη στον Θεό μπορούσε να τούς εμπνεύσει, ζωογονούσαν αντί να φονεύουν τα παι-

διά. Γι' αυτό και η Αγία Γραφή απ' όλες τις γυναίκες της εποχής αυτής μάς διασώζει τα ονόματα μόνο των δύο αυτών ηρωικών μαιών, της Φουά και της Σεφώρας, όχι μόνον "εις μνημόσυνον αιώνιον" της ηραϊκής τους πράξης, αλλά και για να προβάλλει, προς μίμηση, στην αντιμετώπιση ανάλογων προβλημάτων, που εμφανίζονται σε κάθε εποχή.

Αυτή ακριβώς η ιερή αποστολή της μαιάς, να χειραγωγεί και να προστατεύει τη νέα ζωή στο πρώτο ξεκίνημά της, τήν έκανε να απολαμβάνει πάντοτε ξεχωριστή τιμή από την κοινωνία, και το έργο της να θεωρείται τόσο ιερό και σεβάσμιο όσο και αυτό του ιερέα, του ιατρού και του διδασκάλου.

Μέσα στη διαδρομή της ιστορίας υπήρξαν βέβαια και ατυχείς στιγμές, όπου η κακή εκπροσώπηση, σε συνδυασμό με την αμάθεια, τις προλήψεις και τις δεισιδαιμονίες, απείλησαν συχνά να παραμορφώσουν την πνευματική φυσιογνωμία της μαιάς και να μειώσουν τη σημασία της αποστολής της.

Γι' αυτό, και στο σημείο αυτό, θα ήθελα να διασκεδάσω μια τέτοια πανάρχαια ειδωλολατρική και ιουδαϊκή αντίληψη, που επιβιώνει μέχρι σήμερα. Και, που δυστυχώς, σε χρόνους αμάθειας και παρακμής παρεισήλθε και σ' αυτά τα λειτουργικά βιβλία της Εκκλησίας μας. Σύμφωνα λοιπόν με την αντίληψη αυτή, τόσο η λεχώ όσο και η μαία θεωρείται ότι μολύνονται ηθικά απ' όλη τη διαδικασία του τοκετού. Γι' αυτό και έχουν ανάγκη καθαρμού και συγχώρησης, πριν από την επανένταξή τους στην κοινωνία της λατρεύουσας Εκκλησίας. Όμως εν Χριστώ **"τα αρχαία παρήλθε και ιδού τα πάντα γέγονε κοινά"** (Β' Κορ. 5, 17) και **"πάντα καθαρά τοις καθαροίς"** (Τιτ. 1, 15) μάς λέγει το άγιο Ευαγγέλιο.

Γι' αυτό και όσα αναφέρονται μέσα στη γνήσια λειτουργική μας παράδοση για τη μαία, δεν μπορεί να είναι τίποτε άλλο παρά ευχές και προσευχές να τήν φωτίζει ο Θεός και να τήν προστατεύει από κάθε κακό στο δύσκολο έργο που επιτελεί. Την καλλίτερη δε γι' αυτό απόδειξη αποτελεί η ξεχωριστή τιμή, που συχνά εμφανίζεται να δίδει η Εκκλησία στη μαία, όταν τής επιτρέπεται να κρατεί αυτή, αντί για τη μητέρα, το βρέφος και να βοηθά τον ιερέα κατά τη βάπτισή του. Γεγονός, που υπογραμμίζει ακόμη περισσότερο την αξία του έργου της και τήν ανυψώνει στο επίπεδο του συνεργού του ίδιου του Θεού, στο μυστήριο της νέας ζωής, που έφερε ο Χριστός στον κόσμο.

Αλλ' όλα αυτά, όσα προαναφέραμε, θα κινδύνευαν να θεωρηθούν ως μια ανούσια και στείρα ηθικολογία ή, τουλάχιστον, ως μια νοσταλγική παρελθοντολογία, αν δεν υπήρχαν οι προκλήσεις της σύγχρονης εποχής, που τα καθιστούν όχι μόνο επίκαιρα αλλά και σωτήρια στην αντιμετώπιση των αντίστοιχων προβλημάτων, που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Σήμερα, που γιορτάζουμε την "Παγκόσμια Ημέρα της Μαιάς", εορτασμός που σχεδόν συμπίπτει μ' αυτόν της "Παγκόσμιας Ημέρας της Μητέρας", που πλησιάζει, δεν μπορούμε να μην ομιλήσουμε για την ιερότητα και το απαραβίαστο της ανθρώπινης ζωής.

Δεν μπορούμε να μὴν φωνάξουμε για τη στήριξη της μητρότητας γενικά και ιδιαίτερα της πολύτεκνης μητέρας. Δεν μπορούμε να μην υπογραμμίσουμε την αξία του μητρικού θηλασμού, όπως δεν πρέπει να ξεχάσουμε και τον κίνδυνο της υπογεννητικότητας, που απειλεί με μαρασμό και συρρίκνωση τον πληθυσμό της πατρίδας μας, και μάλιστα, κάτω από τις δύσκολες περιστάσεις που ζούμε σήμερα. Η ζωή έχει ανάγκη από στηρίγματα. Και ένα τέτοιο δοκιμασμένο στηρίγμα είστε κι εσείς οι μαιές.

Γι' αυτό και η μεγάλη μητέρα όλων μας, η Εκκλησία, σάς αγκαλιάζει, σάς ευλογεί και σάς στηρίζει δυναμικά. Αγκαλιάστε την κι εσείς και στηρήξτε τη ζωή με το βάρος της Ιστορίας, που έχει ο κλάδος σας, με την καλή και σύγχρονη επαγγελματική σας κατάρτι-

ση, με εφευρετικότητα, ευαισθησία και δεξιότητες ανάλογη μ' αυτήν, που χαρακτηρίζει την ίδια την τέχνη και την επιστήμη σας. Και μαζί με την Ελευθώ, τη μυθική θεά της γονιμότητας, που χάρισε τ' όνομά της στο ωραίο περιοδικό του κλάδου σας, μην ξεχάσετε ποτέ την Παναγία την Γαλακτοτροφούσα, αυτήν που "απαθώς και αλοχεύτως" όπως τονίζει η δογματική διδασκαλία της Εκκλησίας μας, γέννησε τον Χριστό, που είναι η ίδια η πηγή της ζωής.

Ο Θεός να είναι πάντα μαζί σας
Δημήτριος Β. Τζέρπος

24ο Διεθνές Συνέδριο Μαιών 26-31 Μαΐου 1996 στο Όσλο της Νορβηγίας

Ελένη Σαμαριτάκη, Πρόεδρος του Σ.Ε.Μ.Α.

Το "24ο Διεθνές Συνέδριο Μαιών", που οργανώθηκε από το ICM στο Όσλο της Νορβηγίας από τις 20 έως τις 31 Μαΐου 1996, είχε μεγάλη επιτυχία. Συμμετείχαν 2.300 μέλη από όλο τον κόσμο και είχε ενδιαφέρουσες ομιλίες. Έγινε στο συνεδριακό κέντρο "SPECTRUM", που έχει χωρητικότητα 4.000 ατόμων και βρίσκεται στο κέντρο του Όσλο.

Το συνέδριο ήταν χωρισμένο σε δύο μέρη. Από τις 20 έως τις 26 Μαΐου ήταν οι προσυνεδριακές συνεδριάσεις, για εκλογή νέων μελών, για όλες τις ηπείρους σε περιφέρειες. Σ' αυτό το συνέδριο συμμετείχαν 70 κράτη και μερικά εκπροσωπήθηκαν από άλλα.

200 μαίες ήταν από την Ιαπωνία, 80 από την Αυστραλία, 100 από την Αμερική κλπ. Από την Ελλάδα μόνο εγώ, από το Σύλλογο Αθηνών μετά από απόφαση του Δ.Σ, εκπροσωπώντας τις ελληνίδες μαίες.

Ατυχώς, δεν συμμετείχα στο πρώτο σπουδαίο μέρος (από 20-26 Μαΐου) γιατί

βρισκόμουν στα Χανιά, για το "Πανελλήνιο Συνέδριό" μας. Δυστυχώς, θα επαναλάβω αυτό που είπα στα Χανιά, ότι δηλαδή η έλειψη συνεργασίας μας δημιουργεί προβλήματα και μας εκθέτει διεθνώς. Φυσικά, δεν μπορούσαν να καταλάβουν γιατί κάθε φορά οργανώνονται συνέδρια στην περιφέρεια, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη και ο νόμος αλλά και οι διεθνείς σχέσεις μας.

Έτσι, δεν μπόρεσα ούτε να ζητήσω ένα από τα προσεχή συνέδρια να γίνουν στην Ελλάδα, αλλά ούτε να συμμετάσχω στις διεργασίες και συζητήσεις για θέματα που μας αφορούν, όπως τις σχέσεις συλλόγων, που είναι μεικτοί – και αδελφών και μαιών – κλπ.

Σ' αυτό το σημείο θεωρώ απαραίτητο να υπενθυμίσω τα όσα αναφέρονται στο άρθρο 29 του Ν.Δ. 28/12/1955, που αφορά στην ίδρυση και στη λειτουργία των Σ.Ε.Μ. Αναφέρει, λοιπόν, ο παραπάνω νόμος στο ΦΕΚ 317: